

Argentine, Manlio
ISBN: 961-8838-11-9
PO: 2717787
9789618838119

روزی از روزهای زندگی

نوشته

مانلیو آرگه‌تا

ترجمه

پری منصوری

اشعارات فروارید

درباره نویسنده

مانلیو آرگهتا (Manlio Argueta) شاعر و رمان‌نویس معاصر «ال سالوادور» در ۲۴ نوامبر ۱۹۳۵ در شهر «سان میگل» (San Miguel) به دنیا آمد. سه سال قبل از تولد او مصادف بود با کشتار بیرحمانه ماتانزا (Matanza) که در جریان آن دولت سی هزار روستایی را به قتل رسانده بود. از آنجا که همه مدارک را در بایگانی‌ها از بین برده بودند، مردم از این فاجعه نسل به نسل بین خودشان، آن هم پنهانی، یاد می‌کردند. بعد از آن کشتار شصت سال دیگر حکومت نظامیان در ال سالوادور برقرار ماند. مانلیو آرگهتا در چنین محیطی بزرگ می‌شد. البته در دوران کودکی او وجود زن‌های خانواده: مادر، مادر بزرگ، خاله‌ها، عمه‌ها، خواهرها و دوستان خانواده در اطراف مانلیو موجب می‌شد که او شدت ضربه‌های عداوت و خشونت در فضای حکومت نظامیان را آن طور که باید، احساس نکند.

زمانی که مانلیو به دانشکده حقوق شهر سان سالوادور رفت، در آنجا با دانشجویان دیگری آشنا شد که آنها هم مثل او، هر قدر اعتقادشان نسبت به مشروعیت نظام سیاسی کشورشان کمتر می‌شد، دامنه آگاهی آنها گسترده‌تر و حس آرمان‌خواهیشان قوی‌تر می‌شد. این دانشجویان در

سال ۱۹۵۶ «انجمن ادبی دانشگاه» را تشکیل دادند. این انجمن شامل نویسندگانی می‌شد که انقلاب در شعر و سیاست را ضروری می‌دانستند. «روکه دالتون» (Roque Dalton)، شاعر بزرگ، و از دوستان آرگه‌تا (که در سال ۱۹۷۵، بعد از پیوستن به یک شورش مسلحانه به قتل رسید)، «اوتورنه کاستیو» (Otto Rene Castillo)، «ایتالو لویز واله سیوس» (Italo Lopez Wallecillos) و «روبرتو آرمیخو» (Roberto Armijo) از اعضای این انجمن بودند. امروزه از این شاعران و نویسندگان به عنوان نسل متعهد و فعال در زمینه بازسازی ادبیات و آمیختن تجربه‌های هنری با مکتب‌های سیاسی و اجتماعی یاد می‌کنند.

این افراد فعالیت‌های ادبی خود را اکثراً با سرودن شعر آغاز کردند. اما بعد متوجه شدند که برای بیان واقعیت‌های پیچیده‌تر در ال سالوادور، که مانلیو آرگه‌تا از آنها به عنوان «مسائل غامض ملی» یاد می‌کند، ضرورت دارد که به نوشتن داستان بپردازند.

آرگه‌تا در زمینه شعر خصوصاً از «پابلو نرودا» و «سزار وایه‌خو» (Cezar Vallejo) و در داستان‌نویسی از «جان دوس پاسوس»، «کارلوس فوئنتس»، «خولیو کورتازار» (Julio Cortazar) و «ماریو وارگاس یوسا» (Mario Vargas Liosa)، و در داستان‌های کوتاه از «سالاروئه» (Salarrue)، نویسنده‌ال سالوادوری، الهام گرفته است.

از اشعار آرگه‌تا علاوه بر اینکه در کنار اشعار گزیده‌شاعران دیگر در چند مجموعه چاپ شده است، یک کتاب هم با عنوان «زردخانه زیبای سلطنتی» انتشار یافته است. در سال ۱۹۷۰ رمان «دره بسترهای ننویی» را منتشر کرد. رمان دوم او با عنوان «کوچولوی باشلق قرمزی در ناحیه چراغ قرمز» در آمد که مثل رمان اولش در توصیف زندگی شهری است و در آن از ناهنجاری‌های سیاسی انتقاد می‌شود. در این رمان شخصیت‌های زن اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند و همین روال در رمان‌های بعدی او دنبال می‌شود.

در سال ۱۹۸۰ رمان «روزی از روزهای زندگی» و سال بعد رمان «کوسکاتلان، که در آنجا، دریای جنوب می‌تپد» را نوشت که در آنها سبکی ساده‌تر و روشن‌تر به کار برد و قهرمان‌هایش را از محیط روستایی برگزید، تاریخ را با افسانه آمیخت و در متن داستان گفته‌های ساده و در عین حال پرمایه روستاییان را، که خود درگیر و شاهد عینی وقایع داستان بودند، نقل کرد. هدف «آرگه‌تا» این بود که سوای گزارش‌های موجود، پاره‌ای ماجراها را، چنانکه هموطنانش، نسل به نسل، برای همدیگر روایت می‌کردند، در داستان‌های خود به ثبت برساند. او در این دو رمان، که روایت‌هایی است مبتنی بر واقعیت‌های تاریخی، با زمینه ترس و وحشت، در گزارش تلاش‌های روزانه یک خانواده‌ال سالوادوری بیشتر از زبانی شاعرانه و سحرآمیز استفاده کرده است.

مانلیو آرگه‌تا در نتیجه فعالیت‌های سیاسی و لحن انتقادآمیز و رسواکننده نوشته‌هایش ناگزیر شد که از سال ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ در «کوستاریکا» در حال تبعید به سر ببرد، و هنگامی که با امضای قرارداد صلح به جنگ داخلی پایان داده شد، توانست به میهن خود بازگردد. او جوایز متعددی دریافت کرده است، از آن جمله جایزه شورای دانشگاهی امریکای مرکزی برای رمان «دره بسترهای ننویی»، جایزه «خانه فرهنگ قاره امریکا» برای کتاب «کوچولوی باشلق قرمزی در ناحیه چراغ قرمز» و «جایزه ملی رمان» برای رمان «روزی از روزهای زندگی». از همه اینها مهمتر اینکه از او در سال ۲۰۰۰ در مقام مشهورترین نویسنده امروز کشورش، طی مراسمی تجلیل شد.

رمان «روزی از روزهای زندگی» که زمانی تحریم شده بود، اکنون در شمار کتاب‌هایی است که در مدارس دولتی خواندن آن را به دانش‌آموزان تکلیف می‌کنند. کتابهای آرگه‌تا مانند آثار «دالتون»، «کلاریبیل آلگریا» (Claribel Alegria) و «ماریو بن کاسترو» (Mario Ben Castro) در بیرون از مرزهای ال سالوادور به زبان‌های بسیار ترجمه شده است، مخصوصاً